

Un equilibri emocional

JOAN DOMÈNECH MONER

Quan, fa anys, el pare Joaquim Alqueza va fundar en el col·legi blanenc de la Sagrada Família una cobla infantil, difícilment es va valorar la transcendència que aquella iniciativa tindria per a la sardana. Pitu Chamorro –i Jordi Molina, que ha dirigit la gravació i la cobla– forma part dels instrumentistes i compositors sortits d'aquella escola, ben formats, que han renovat i prestigiat la música de casa.

El disc de sardanes de Pitu Chamorro que presentem és captivador perquè cadascuna de les obres que

inclou té modernitat de concepció tot i seguir, en l'estructura, el model clàssic que plau als balladors: no hi falta una introducció elegant, una melodia lírica que es posa bé a l'orella, uns passatges per saltironejar que defugen, però, la vulgaritat, i la intervenció de tota la cobla reblant el tema, a l'hora de saltar de veritat. Tot, insisteixo, amb una qualitat musical solvent.

Es tracta, doncs, d'unes obres equilibrades, en el tractament de les quals s'endevina, en alguns casos, una voluntat descriptiva, sobretot en les obres de format més lliure, que l'autor titula *Fantasies del Ges*, on ens trobem fins i tot amb aires orientals, tot i el ritme de tango (*Pescallunes*), imatges fantasmagòriques ben evocades (*La bruixa del gorg del Saule*) i música rítmica d'estil jazzístic (*La serp dels comuns*), que no fa res més que demostrar les possibilitats de la cobla. Les sardanes, per la seva banda, són fresques, fan vibrar i potencien la tenora, aparellada després amb els tibles i secundada per tota la cobla.



CHAMORRO, Pitu

Sardanes i música per a cobla

Cobla La Flama de Farners
Direcció: Jordi Molina
Audiovisuals de Sarrià.
Sarrià de Ter, 2013.



TERRICABRAS, Josep-Maria
i POUS, Teresa

Pensar, dialogar i fer en una Catalunya millor. Teresa Pous conversa amb Josep-Maria Terricabras

Ara Llibres,
Badalona, 2013
120 p.

més respectuosa. El llibre no és aliè a aquest projecte d'il·lusió col·lectiva de la classe mitjana catalana anomenat Dret de Decidir, en un context de crisi generalitzada i de constatació de la impossibilitat d'arribar a un acord amb l'Estat espanyol, així que la conversa entre Pous i Terricabras acaba amb una breu anàlisi de com s'ha arribat a aquest punt, es plantegen alternatives per proclamar la independència, es descriuen les primeres passes del nou

estat i es proposen mesures per aconseguir una Catalunya millor.

Més enllà d'aquest resum maldestre, al llarg del llibre hi ha una multitud d'idees que porten a altres reflexions que es retroalimenten, amb un estil planer, entenedor i agradable de llegir. Tanmateix, el conjunt no deixa de donar una sensació de refregit, de llegir idees ja sentides en altres bandes, d'apostar per un autor consolidat que tira d'ofici.